

Britt & Esra

Safari
te paard

Joke Reijnders

Karakter Uitgevers B.V.

1

Het eerste wat Britt zag toen ze die ochtend haar ogen opende, was Esra die zachtjes naar het raam van hun slaapkamer sloop. Britt draaide haar hoofd. In het andere bed was Rania nog in diepe slaap, zag ze.

'Esra!' fluisterde Britt zo hard ze durfde zonder Rania wakker te maken. 'Wacht!'

Esra draaide zich om. 'Hoi!' fluisterde ze. 'Wat is er?'

'Ik wil het ook zien,' fluisterde Britt weer. 'En Rania waarschijnlijk ook wel. Kun je wachten?'

Esra rolde met haar ogen, maar glimlachte toen. 'Vooruit dan maar. Maar niet al te lang, hoop ik, want...'

'Waarom praten jullie zo hard? Het is nog vroeg,' klonk de slaperige stem van Rania uit het bed. Ze pakte haar telefoon en fronste haar wenkbrauwen. 'Wat is er aan de hand? Het is nog niet eens halfzeven.'

Britt gooide haar benen over de rand van haar bed en was in drie grote stappen bij het raam. 'Ah, mooi, je bent wakker! Kom, dan kunnen we kijken hoe het er buiten uitziet. Ik dacht dat je dat ook wel wilde zien.'

'O ja, natuurlijk! Hoe kon ik dat nou vergeten?' zei Rania, en ze sprong uit bed. 'Mijn lijf is wel wakker, maar mijn hersens blijkbaar nog niet.'

'Klaar?' informeerde Esra. Toen de anderen knikten, gooide ze de gordijnen open. 'Dames en eh... Nou ja: dames! Ik presenteer u: Zuid-Afrika!'

Vanuit hun slaapkamer op de eerste verdieping keken de drie meiden over de enorme vlakte die aan hun voeten lag. Voor hun slaapkamer lag een klein terras van houten planken. Daarachter groeiden dunne boompjes en struiken. Een smal pad liep tussen de bomen door de wildernis in.

'Groen,' zei Britt. 'Zuid-Afrika is groen. Groen van de bomen en de struiken. En ook een beetje blauw, vanwege de prachtige lucht.'

'Het is veel groener dan ik me had voorgesteld,' zei Rania. 'Ik dacht bij Zuid-Afrika aan

een grote zandvlakte met hier en daar een leeuw en een giraf.'

'Het is immens. En prachtig,' zei Esra met een zucht.

Britt schoof de glazen deur open die hun slaapkamer scheidde van het terras.

'Kom, we gaan buiten kijken,' zei ze, en ze stapte de houten planken van het terras op. Britt snoof. 'Het ruikt ook anders dan thuis,' zei ze. 'Warm en... kruidig.'

Esra stapte ook het terras op. Ze boog zich over de leuning en streelde toen met een hand de bladeren van de dichtstbijzijnde boom. 'De grond is heel dichtbegroeid. Moet je je voorstellen wat voor beesten er allemaal door dat struikgewas kunnen lopen en kruipen.'

'Zoals?' vroeg Rania een beetje bezorgd.

'Nou, je hebt hier natuurlijk leeuwen, luipaarden en hyena's. Maar ook apen, stokstaartjes, nijlpaarden en neushoorns,' somde Esra op. 'En dan nog allerlei kruipende insecten en reptielen.'

'Zouden die allemaal zo dicht bij de huizen komen?' vroeg Rania.

Esra haalde haar schouders op. 'De leeuwen en hyena's niet. Denk ik. Hoop ik. Maar

ik heb geen idee hoe het met bijvoorbeeld slangen zit..'

Rania griezelde. 'Daar wil ik even niet aan denken. Wél aan de paarden van Bibi's zus. Zullen we gaan kijken waar ze zijn?'

'Bibi, haar zus of haar paarden?' vroeg Britt.

'Alle drie, natuurlijk,' zei Rania.

Het bekende fotomodel Bibi Johansen zat aan een grote tafel in de eetkamer. Naast haar lagen een paar krukken op de grond. Tijdens een rit in de Ardennen was Bibi van haar paard gevallen en had ze haar enkel gebroken. Britt, Esra en Rania hadden haar gevonden en ervoor gezorgd dat de roddelpers Bibi niet op het spoor was gekomen. Als dank daarvoor had Bibi de drie meiden uitgenodigd om een weekje te komen logeren in het huis van haar zus Kaat, die in een wildpark in Zuid-Afrika woonde.

Zodra Bibi de drie meiden de eetkamer binnen zag komen, grijnsde ze.

'Ha, daar zijn jullie! Wat zijn jullie lekker vroeg!' riep ze uit. Ze greep naar haar krukken en vroeg: 'Willen jullie wat drinken? Kaat zal zo wel komen. Ze maakt het ontbijt klaar.'

'Blijf maar zitten!' zei Britt snel. 'We pakken zelf wel wat.' Ze schonk voor Esra, Rania en zichzelf een groot glas vruchtensap in en nam plaats aan de tafel waar Bibi zat.

'Vertel!' zei Bibi. 'Hebben jullie goed geslapen? En hebben jullie al naar buiten gekeken? Gisteravond was er weinig te zien, omdat het al donker was toen jullie aankwamen.'

'Maar er was genoeg te voelen,' zei Rania. 'Mijn billen zijn blauw van alle kuilen in de weg.'

'Dat went,' zei Bibi glimlachend. 'Een beetje...'

'Het is hier echt prachtig,' zei Esra.

'En het wordt nog veel mooier,' beloofde Bibi. 'Als jullie morgen wat vroeger opstaan en rond zonsopgang vertrekken, kun je een mooie rit maken.'

'Nog vroeger?' zei Britt lachend. 'Kan die mooie rit niet om elf uur?'

'Dat hangt er helemaal van af. Heb je van de Big Five gehoord?' vroeg Bibi.

De drie meiden schudden tegelijkertijd hun hoofd.

'Met de Big Five bedoelen mensen de olifant, het luipaard, de leeuw, de neushoorn en

de buffel. Vroeger joegen mensen op deze beesten. Ze zouden het gevaarlijkst zijn om op te schieten. Gelukkig mag je er niet meer op jagen, maar veel mensen proberen ze nu te fotograferen. Als je geluk hebt, kun je ze allemaal te zien krijgen. Maar daarbij geldt: hoe vroeger je weggaat, hoe groter de kans dat je er eentje ziet. Als de zon net op is, is het nog niet zo warm. Dan zijn de dieren het actiefst en is het voor mensen ook nog niet te warm.'

'Hoe warm is warm?' informeerde Britt.

'Ik denk dat het ongeveer 35 graden wordt vandaag,' zei Bibi.

'Lekker!' zei Britt. 'Een prima temperatuur om in het zwembad te hangen. Maar ik kan me voorstellen dat het voor paardrijden iets te warm is.'

'Kunnen wij dat gaan doen, die Big Five bekijken?' vroeg Esra. 'Dat zou geweldig zijn!'

'En doen we dat te paard?' vroeg Rania met grote ogen.

'Dat hangt er een beetje van af. Je kunt niet alle dieren van de Big Five te paard bekijken,' zei Bibi. 'Bij leeuwen en luipaarden vind ik dat veel te gevaarlijk. We kunnen wél op zoek gaan naar olifanten en buffels.'

Maar alleen als Kaat of ik erbij zijn. Je mag hier niet in je eentje de wildernis in trekken. Nooit. *Never*. Afgesproken?’

‘Afgesproken,’ zeiden Esra, Britt en Rania in koor.

‘Wanneer vertrekken we?’ vroeg Esra gretig.

Op dat moment zwaaide de deur van de kamer open. Bibi’s oudere zus Kaat stapte de ruimte binnen. Ze droeg een groot dienblad en zette dat voor hen op de eettafel neer.

‘Goeiemorgen! Ik hoop dat jullie trek hebben, want ik heb een speciaal Zuid-Afrikaans ontbijt voor jullie gemaakt!’ kondigde ze aan.

Ze zette vijf borden op tafel, met daarop een gebakken ei, gebakken champignons, tomaat, witte bonen in tomatensaus en kleine versgebakken broodjes.

Rania keek met grote ogen naar haar bord. 'Wauw. Ik eet 's ochtends altijd alleen een beetje yoghurt met muesli, maar nooit iets warm,' zei ze.

'Voor een flinke rit te paard moet je goed eten,' zei Kaat. 'Maar als je liever yoghurt hebt, kan ik dat ook voor je halen.'

'Nee hoor, dit ziet er fantastisch uit,' zei Rania, en ze begon te eten.

'Heb je al verteld wat we vandaag gaan doen?' vroeg Kaat aan Bibi.

'Alleen dat we de Big Five proberen te zien in de tijd dat de meiden hier zijn,' antwoordde Bibi.

Kaat knikte. 'Dat was het plan inderdaad. Ik wilde jullie straks laten kennismaken met de paarden. Daarna kunnen we naar de drinkplaats rijden om te kijken welke dieren er zijn. Ik rij met jullie mee. Bibi volgt ons met de jeep.'

'Kan dat wel, met je enkel?' vroeg Britt bezorgd.

'Ik heb geen gips meer, dus het kan wel. En

ik doe heel voorzichtig met mijn enkel. Deze week heb ik een afspraak met de dokter,' zei Bibi. 'Ik hoop dat ik dan zonder krukken mag lopen. En ik kan niet wachten om weer te kunnen paardrijden!'

'Ik kan niet wachten om de paarden te zien!' zei Esra.

'Dan moet je dooreten,' zei Kaat lachend.

Snel propte Esra een laatste stuk brood in haar mond. Ze schoof haar stoel naar achteren en zei met volle mond: 'Kwaah!'